

Spørgsmål 48:

Ad § 1, nr. 17, den foreslåede § 65, stk. 3.

Vil den foreslåede ordning, hvorefter udvalgsformændene er fødte medlemmer af økonomiudvalget, ikke give det politiske flertal en urimelig fortrinsstilling i økonomiudvalget?

Der henvises til, at af økonomiudvalgets 7 pladser vil i en typisk kommune de 6 pladser være besat af borgmesteren samt formændene for socialudvalget, teknisk udvalg, kulturudvalget, ejendomsudvalget og havneudvalget.

Svar:

Ifølge forslaget § 1, nr. 17 (forslaget til § 65) skal udvalgsformændene i de mellemformsstyrede kommuner vælges ved forholdstalsvalg.

Da eventuelle yderligere medlemmer af disse kommuners økonomiudvalg endvidere vælges ved forholdstalsvalg »i forlængelse« af udvalgsformændene, jfr. nærmere bestemmelserne i stk. 3, sidste punktum, bliver den politiske fordeling af pladserne i økonomiudvalget ganske svarende til fordelingen i de udvalgsstyrede kommuner.

Spørgsmål 49:

Ad § 1, nr. 18, og § 2, nr. 11.

Vil ministeren ikke finde det mere demokratisk at lade den gruppe, som har valgt den suspenderede borgmester, rådmand eller udvalgsformand, udpege det kommunalbestyrelses- eller magistratsmedlem, der under en suspension skal varetage den pågældende opgave?

Svar:

Når en borgmester, rådmand eller udvalgsformand afsættes i henhold til § 1, nr. 18 (eller § 2, nr. 11), anses han som fritaget for sit hverv, jfr. bestemmelsens stk. 4 in fine

(stk. 5 in fine). Er den pågældende valgt ved forholdstalsvalg, besættes pladsen derefter i henhold til styrelseslovgivningens almindelige principper af den gruppe, som har valgt ham eller hende til posten.

I den periode som går, indtil afsættelsen er endelig, besættes hvervet derimod af kommunalbestyrelsens flertal.

I bemærkningerne til bestemmelsen begrundes denne forskel med, at det tungtvæjende hensyn på det korte sigt er hensynet til kommunens funktion, mens der – hvis indgrebet bliver permanent – må ske en genoprettelse af den politiske balance, som i øvrigt er fastlagt i styrelsesloven.

I betænkningen »Kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v.« (bet. 894/1980) kapital IV, afsnit 12, betones ligeledes, at der i disse situationer ofte kan være et behov for, at kommunalbestyrelsesflertallets lovlige beslutninger hurtigt gennemføres. Dette behov vil næppe i alle tilfælde imødekomes, hvis en ny repræsentant for samme mindretalsgruppe sættes til at varetage gennemførelsen. Det må i denne forbindelse erindres, at suspension kun kan finde sted ved ulovlig vægring – ikke af politiske grunde – men at en sådan vægring kan have baggrund i en politisk holdning hos den pågældende hvervsindehaver, en holdning som kan være fælles for mindretalsgruppen.

Der kan endvidere peges på, at ulovlig vægring i enkeltsager m. v. ligeledes medfører, at flertallet sørger for varetagelsen af opgaverne, jfr. lovforslagets § 1, nr. 18 (stk. 1) og § 2, nr. 11 (stk. 1 og 2), og at dette antages at være gældende ret i magistratskommunerne, hvis et medlem af magistraten f. eks. vægrer sig ved at efterkomme en kommunalbestyrelses beslutning.

Den foreslåede regel skal således sikre, at den demokratisk valgte kommunalbestyrelses lovlige beslutninger kan gennemføres, også i en konfliktsituation.